

2009-11-07

BEŠĆUTNOST I SEBIČNOST OD STRANE I JEDNE I DRUGE VLASTI DOŽIVJELA JE SVOJU KULMINACIJU

Josip Kokić, Zagreb - jutro 7. studenog 2009.

Hvala dragom Bogu i Majci Božjoj od Kamenitih vrata, kao i molitvi brojnih građana. Sinoć sam po prvi puta molio krunicu i za sebe, da mi Bog da snage da svojim pisanjem koje ide u svijet radim na cilju buđenja građana za njihova neotuđiva prava, koja im vlast svojom bahatošću oduzima.

Sjećam se jedne svoje davne kolumne, dok je Slobodna Dalmacija još bila otvorena, s naslovom OD BAHATOSTI DO BEŠĆUTNOSTI. Od tada do danas ta slika stanja u društvu samo je rasla. Eto Bandić se kandidira i već u startu traži dva mandata od glasača koje neprekidno kupuje cijelo desetljeće novcem tih istih građana. Grafikoni njegove patološke ambicije paraju u beskrajno nebo, a prije dva dana - kao što sam već pisao - na Kamenitim vratima, od straha nije ni pogled osvrnuo na moju osobu. Nakon "skrušene" molitve samo je odjurio sa svojim skakavcima, koji se također nisu usudili ni pogledati u mojem smjeru. Sinekura je draža od humanosti, a alijenacija od dobra i skromnosti.

Evo danas u 12 sati počinje teći i šesti dan mojeg štrajka, i još sam živ HVALA BOGU I MAJCI BOŽJOJ. U ovih pet dana izgubio sam preko 8 kg, a moj duh je samo rastao. Od sinoć sam odlučio nositi ubuduće stalno krunicu oko vrata, koju sam kupio na Kamenitim vratima. Ako preživim. Od onih kojima sam uputio faks, a primarno gospođi Hloverki, odgovora nema. Opet iz straha, najveće blokade čovjeka.

Prošao je i sinoćnji Dnevnik, a moje poruke nema, a tjedni odmor nastupa samo za neke.

Nisam klonuo, već odlučio i dalje ustrajati u ciljevima koje mnogi podupiru. Hvala Bogu za Internet, koji je kao nož, može biti vrlo

koristan i neizbježan, a i vrlo opasan i poguban, posebice za mlade. Meni je mnogo pomogao, a to mogu zahvaliti prijateljima, g. Dragunu, Marku Franciskoviću i svim njegovim članovima izbornog stožera, kao isto tako Deanu Golubiću, koji su odustali od svoje kandidature, jer su ih mediji u potpunosti bojkotirali, pa se novi ljudi ni ne mogu pojaviti na javnoj sceni. Svoju energiju ulažu u ono što je u ovom vremenu daleko važnije, a to je zaštita nacionalnog interesa od tuđih posezanja na naš teritorij.

Hvala im svima, a danas organiziraju i skup potpore na Trg Kralja Tomislava s ciljevima koji su naši zajednički, a to je buđenje savjesti građana. Hvala i mladim dečkima iz Njemačke koji vjerno prate ova događanja putem interneta i koji mi šalju potporu i pozdrave. Zapamtio sam samo nekoliko imena, Roman Sole, Mate Bulić i reprezentativac Niko Kovač. Svaki redak u ovim jutarnjim satima je vrlo naporan, suha usta su mi najveća prepreka, kao i povremena vrtoglavica, ali ne dam se, i uzdam se!

Tako je bilo i na Ovčari. Brojne krunice za masakrirane branitelje i njihove obitelji dali su mi snage da izdržim. Na suncu je bilo i do četrdeset stupnjeva, a hlada nema. Nakon svega što reći, nego zbog ovakvog odnosa, dragi građani nemojte kupovati novine i nemojte plaćati HTV kao ni GK zbog jednostranosti glavnog urednika Miklenića i njegovog direktora N. Pintarića, jer nimalo nisu evoluirali u elementarnoj ljudskosti, a za to bi mogao navesti vrlo mnogo primjera.

Samo jedna rečenica, koju sam odavno objavio, glasi - od strane vlč. Pintarića koji je bio glasnogovornik nadbiskupa Bozanića - kada bi Kokić bi na razini nadbiskupa i kardinala Bozanića, nadbiskup bi se očitovao o njegovu zahtjevu. Zahtjev je bio odricanje četvrtine novca za Vukovar, koji je Crkva po prvi puta dobila od države Hrvatske, a iznos je bio 40 milijuna kuna. Vukovar ga nikada nije dobio. Moram ovo iznositi, jer da bi ljudi shvatili koga imaju, nakon časne trojke, Stepinca, Šepera i Kuharića.

Već sam u jednom od prošlih tekstova objavio moju molbu Sv. Ocu da ga povuče iz Zagreba. Ovo su dokazi za njihovu bešćutnost, jer govorim ISTINU, a isto se odnosi i na Vlast RH.

Zar sam ja ovakav nesebičan neprijatelj naroda i države da se ovako odnose, a stariji sam od svih u sustavu vlasti, ne po godinama već po zalaganju za ljudska prava i zaštitu nacionalnih interesa. Ne mogu više pisati, jer su mi ovo posljednje snage.

Ne mrzim nikoga i svakom bih rado oprostio, ako pokažu imalo ljudskosti, a to sam već jednom učinio osobno u razgovoru s nadbiskupom Bozanićem 2001. u vezi Apela za Vukovar riječima: zaboravimo sve što je bilo negativno i učinimo nešto za dobro najviše ugroženih, a to je bio Vukovar, kao i za pomirenje svih Hrvata.

BOG I HRVATI!!!